

Hissem la vela i embarquem-nos en companyia d'en Jaume Gallart, propietari de l'empresa que porta el seu cognom: **"Un empresari és un home lliurat al projecte en què creu."** En el seu cas, es tracta d'un projecte pertanyent a un sector molt estimat pels catalans, la fabricació d'embarcacions d'esbarjo. **"Durant molt de temps s'ha viscut d'esquena al Mediterrani; és ara que s'està descobrint la mar"**, comença. 45 anys portant el timó del seu negoci avalen el seu punt de vista: **"Recordo la manca de recursos que els meus pares -en Joan i la Matilde- van patir durant la postguerra. En aquell moment em vaig prometre a mi mateix que no passaria gana."**

Retrocedim una mica més en el temps per situar-nos a principi de segle, quan el seu avi va deixar una població costanera per una altra: **"Fill de l'Ametlla de Mar, es va establir a Vilassar de Mar. El meu pare només tenia sis anys quan va començar a treballar en unes drassanes del poble. Allí va aprendre l'ofici de mestre d'aixa, la qual cosa ens va permetre obrir el nostre primer taller l'any 1950."** El nostre protagonista també s'incorporava al món professional a una edat precoç: **"Tenia onze anys quan vaig entrar a treballar en una ebenisteria barcelonina. Els caps de setmana el pare i jo ens dedicàvem al nostre propi taller, a Vilassar. Recordo perfectament el primer vaixell de dimensions importants que vam construir, el *Sopranino*."**

En Jaume ens confessa la seva vocació frustrada: **"M'hauria agradat molt ser arquitecte, però en aquell temps la situació familiar no ens permetia assumir aquesta despesa, de manera que vaig fer la carrera de delineant per correspondència."** Es podria dir, per tant, que el nostre entrevistat estava preparat a dues bandes per posar-se al capdavant del negoci familiar: **"El problema dels enginyers és que, tot i conèixer-ne el disseny, de construcció d'embarcacions, no en saben prou."**

No trigaria gaire a demostrar la seva intuïció i habilitat per portar endavant una indústria. En tornar del servei militar, al llarg del qual havia tingut oportunitat de posar en pràctica els seus coneixements, **"vaig proposar al pare una ampliació del negoci. Vam tenir la sort de conèixer la família del senyor Riuset, president del Reial Club Nàutic de Barcelona. Em van donar una carta de recomanació i vaig marxar a Anglaterra, on hi havia unes drassanes de gran renom, Camper&Nicholson."** Al cap de tres mesos, després de moltes entrevistes i visites, tornava de la seva aventura havent adquirit **"una base d'aprenentatge molt important, que em va servir per revolucionar el sector espanyol."** Va adquirir les màquines necessàries -**"Fins llavors tot ho havíem fet artesanament"**- i en poc temps ja rebia encàrrecs de l'estranger: **"L'any 1959 enviàvem el primer vaixell als Estats Units."** Només tenia 25 anys: **"Amèrica em va tractar molt bé."**

Com és de suposar, la casa Gallart ha hagut d'adaptar-se als canvis experimentats pel sector, entre ells **"l'arribada d'un nou material que substituïa la fusta: la fibra de vidre. Un viatge a Miami em va servir per conèixer un empresari amb experiència en l'ús**

d'aquest material i per contractar un tècnic que hi tenia la mà trencada. Vam ser dels primers europeus a fabricar grans barcos en fibra de vidre, a principis dels 70." Aquesta transició no va ser difícil, **"perquè disposava d'un gran equip, unes cent persones, molt fidel i lliurat a l'empresa. L'únic maldecap va ser la importació de la matèria primera."**

Se'n van sortir, doncs, i amb tant d'èxit que ara en Jaume es mostra orgullós **"d'haver tingut l'oportunitat d'ensenyar als altres, mitjançant l'aportació de nous mètodes de fabricació. Tant és així, que una actual gran multinacional del sector va ser a finals dels 70 el nostre representant a Anglaterra."** El seu major orgull, però, és el fet **"d'haver creat escola a Catalunya, entre molta gent que ha passat per casa nostra i després ha fet camí pel seu compte."** Amb una certa recança, reconeix **"haver triomfat més a l'estranger que al nostre país"**, tal com ho demostren els seus catàlegs, traduïts a diferents llengües: **"M'he trobat apreciat a tot arreu, fins i tot tinc la clau de la ciutat de Nova York. El meu nom figura en llibres publicats als Estats Units com un dels millors fabricants del món. La precisió dels nostres models ha estat reconeguda en molts de països."**

Estem parlant d'una empresa que va arribar a donar feina a 250 persones, sense comptar treballadors externs: **"La meua manera de treballar ha xocat més d'una vegada amb la mentalitat del nostre país. Jo sempre treballo en aquest ordre: primer la qualitat i després el preu. És un error fabricar productes d'escassa qualitat, perquè això equival a acumular escombraries a un ritme accelerat."** Prova de la seva professionalitat és el fet que els Gallart s'hagin arribat a encarregar de la confecció **"d'un vaixell de vela per al rei d'Espanya, amb qui m'uneix una certa amistat. Avui fem vaixells per encàrrec, embarcacions de fins a 25 metres. He botat barcos a països tan remots com el Japó i l'Àrabia Saudita. Els alemanys es compten entre els meus millors clients."**

Els no s'adormen, però, i no es deixen sorprendre pels reptes que els esperen a cada cantonada, entre ells **"l'entrada al Mercat Comú. Es van començar a importar vaixells a uns preus irrisoris, cosa que ens va perjudicar molt, fins al punt d'obligar-nos a presentar suspensió de pagaments l'any 1992. No ens ho mereixíem, allò."** Afortunadament, gràcies a personatges com els senyors March i Cayuela, deu anys més tard els Gallart han nascut de les seves cendres, com l'au fènix: **"Hem superat el problema i tornem a ser nosaltres mateixos."** En cas que tornin a sorgir dificultats, però, en Jaume té la sort de poder confiar en la col·laboració dels seus fills, Joan i Núria: **"Ell és arquitecte naval, llicenciat per una universitat americana. Està al càrrec de la vessant tècnica del negoci. Quant a la Núria, s'ocupa de coordinar les tasques administratives. A ells i a tots els meus empleats només els demano el que he apuntat al principi, que tinguin fe en tot allò que fan. Ens en sortim molt bé."** Així de ben avinguts estan els Gallart al llarg de la seva travessia. En tots els ports trobareu un dels seus vaixells.

**“He tingut l’oportunitat
d’ensenyar als altres
mitjançant l’aportació
de nous mètodes de
fabricació”**

J. Jaume Gallart - Mataró (Maresme)